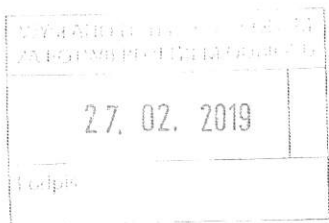

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

DW.050.3.2019.IGR
04.20.2019

Warszawa, dnia 24.02.2019r.

Decyzja w sprawie interpretacji

art. 22 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób
niepełnosprawnych

Na podstawie art.10 i 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2017 r. poz.2168 z późn.zm.) w związku z art.196 ust.2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz.U. z 2018 r. poz.650) Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON lub Fundusz), w wykonaniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 września 2018 r. sygn.akt V SA/Wa 96/18, stwierdza, że stanowisko
l. _____ z siedzibą w _____ (zwanej dalej Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 21 listopada 2016 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie stosowania przepisów art.22 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2018 r. poz.511 z późn.zm.) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2016 r., tj. po nowelizacji ww. ustawy ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2015 r. poz.1886) zwanej dalej ustawą zmieniającą - jest prawidłowe.

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 21 listopada 2016 r. Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie stosowania przepisów art.22 ustawy o rehabilitacji, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2016 r., tj. po nowelizacji ww. ustawy ustawą zmieniającą.

Sprawa była rozpatrywana w administracyjnym toku instancji. Decyzją z dnia 27 grudnia 2016 r. znak: WWO.050.7.2016.IGR/DW.54.2016 Prezes Zarządu PFRON uznał, iż stanowisko Wnioskodawcy jest nieprawidłowe. Wnioskodawca pismem z dnia 16 stycznia 2017 r. wniósł odwołanie od ww. decyzji. Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej decyzją z dnia 17 listopada 2017 r. znak: BON.III.5225.2.3.2017.IN utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję. Na powyższą decyzję została złożona skarga do sądu administracyjnego. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 12 września 2018 r. sygn. akt V SA/Wa 96/18 uchylił zaskarżoną decyzję Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz poprzedzającą ją decyzję Prezesa Zarządu PFRON.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej utraciła moc z dniem 30 kwietnia 2018 r. Jednakże w myśl art.196 ust.2 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej – do wniosków o wydanie interpretacji, o których mowa w art.10 ust.1 uchylonej ustawy, w stosunku do których nie wydano interpretacji przed dniem wejścia w życie ustawy Przepisy wprowadzające (...), stosuje się przepisy dotychczasowe. Z tego względu złożony wniosek został rozpatrzony w oparciu o przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Wnioskodawca skierował wniosek na podstawie art.10 i 10a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z art.10 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.*

W ocenie Wnioskodawcy, będącego sprzedającym o którym mowa w art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji, obowiązek świadczenia daniny publicznej na rzecz PFRON wynikać będzie

z błędnego obliczania stanu zatrudnienia koniecznego do wyliczenia kwoty obniżenia za każdy miesiąc.

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Kwotę obniżenia wpłat na PFRON na zasadach wprowadzonych ustawą zmieniającą, wedle stanowiska BON-I.52315.12.2016.LK z dnia 11 lutego 2016 r. oraz stanowiska BON-I.52312.33.2016.PM z dnia 26 lutego 2016 r. ustala się zgodnie ze wzorem, który jest odzwierciedlony w informacji INF-U składanej do PFRON:

$$Pk/Po \times (Nw \times ZONzu)/ZON \times (ZON - 0,06 \times ZOG) < Pzn$$

Skróty literowe użyte w powyższym wzorze oznaczają:

Pk – przychód ze sprzedaży własnych usług (bez handlu) lub produkcji sprzedającego, zrealizowanych przez niego w danym miesiącu na rzecz nabywcy;

Po – przychód ogółem ze sprzedaży własnych usług (bez handlu) lub produkcji sprzedającego, zrealizowanych przez niego w danym miesiącu;

Nw – najniższe wynagrodzenie pomniejszone o składki na ubezpieczenie społeczne;

ZOG – stan zatrudnienia ogółem pracowników uprawnionego sprzedającego (stan przeciętny miesięczny w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy);

ZON – stan zatrudnienia niepełnosprawnych pracowników uprawnionego sprzedającego (stan przeciętny miesięczny w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy);

ZONzu – stan zatrudnienia niepełnosprawnych pracowników uprawnionego sprzedającego, zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (stan przeciętny miesięczny w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy);

Pzn – kwota netto uiszczona za zakup.

Powyższy wzór ma zastosowanie, do wyliczania kwoty przysługującego obniżenia wpłat na PFRON od dnia 1 lipca 2016 r. W ocenie Wnioskodawcy przy dokonywanych obliczeniach przez uprawnionego sprzedającego kluczowe znaczenie mają stany zatrudnienia oznaczone we wzorze jako ZOG, ZON oraz ZONzu, jak również wyłączenia ze stanów zatrudnienia niepełnosprawnych pracowników, w tym niepełnosprawnych pracowników zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz pracowników uprawnionego sprzedającego.

Kwestia stosowania wyłączeń pracowników ze stanu zatrudnienia nie została unormowana w art.22 ustawy o rehabilitacji. Przepis tego artykułu nie odsyła literalnie do wyłączeń określonych w art.21 ust.5 ustawy o rehabilitacji. Zatem przepis ten można stosować literalnie, uznając, że unormowano w nim całość materii (sposób obliczania stanu zatrudnienia).

Biorąc pod uwagę art.22 ustawy o rehabilitacji, Wnioskodawca uznaje, że stosowanie wyłączeń określonych w art.21 ust.5 tejże ustawy dla obliczeń kwoty obniżenia według wzoru $Pk/Po \times (Nw \times ZONzu)/ZON \times (ZON - 0,06 \times ZOG) < Pzn$, w którym kluczowe znaczenie mają stany zatrudnienia ZOG, ZON, ZONzu, należy uznać za niewłaściwe, ponieważ powodują zawyżenie kwoty obniżenia.

W związku z powyższym zwrócono się z wnioskiem o rozstrzygnięcie następującej kwestii:

których pracowników od dnia 1 lipca 2016 r. nie wlicza się do stanów zatrudnienia oznaczonych w powyższym wzorze jako ZOG, ZON oraz ZONzu?

Na tle przedstawionego stanu faktycznego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Od dnia 1 lipca 2016 r. weszły w życie przepisy ustawy zmieniającej oraz Rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie informacji dotyczących kwot obniżenia wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz ewidencji wystawionych informacji o kwocie obniżenia (Dz.U. z 2016 r. poz.928) wprowadzającego m.in. wzór informacji o kwocie obniżenia INF-U.

Wyliczenie kwoty obniżenia wpłat na PFRON następuje zgodnie z poniższym wzorem:

$Pk/Po \times (Nw \times ZONzu)/ZON \times (ZON - 0,06 \times ZOG) < Pzn$, gdzie skróty literowe oznaczają:

Pk – przychód ze sprzedaży własnych usług (bez handlu) lub produkcji sprzedającego, zrealizowanych przez niego w danym miesiącu na rzecz nabywcy;

Po – przychód ogółem ze sprzedaży własnych usług (bez handlu) lub produkcji sprzedającego, zrealizowanych przez niego w danym miesiącu;

Nw – najniższe wynagrodzenie pomniejszone o składki na ubezpieczenie społeczne;

ZOG – stan zatrudnienia ogółem pracowników uprawnionego sprzedającego (stan przeciętny miesięczny w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy);

ZON – stan zatrudnienia niepełnosprawnych pracowników uprawnionego sprzedającego (stan przeciętny miesięczny w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy);

ZONzu – stan zatrudnienia niepełnosprawnych pracowników uprawnionego sprzedającego, zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (stan przeciętny miesięczny w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy);

Pzn – kwota netto uiszczona za zakup.

Należy zgodzić się z Wnioskodawcą, iż przy dokonywanych obliczeniach przez uprawnionego sprzedającego kluczowe znaczenie mają stany zatrudnienia oznaczone we wzorze jako ZOG, ZON oraz ZONzu. Z tego też względu istotne jest wyjaśnienie kwestii czy przy wyliczaniu ww. stanów zatrudnienia bierze się pod uwagę wyłączenia określone w art.21 ust.5 ustawy o rehabilitacji.

Ustawa o rehabilitacji w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2018 r. nie zawierała uregulowań dotyczących stosowania wyłączeń pracowników na potrzeby wyliczenia stanów zatrudnienia i wskaźników, o których mowa w art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji. Dopiero na mocy art.1 pkt 9 lit.c ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy i rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz.1076) - od dnia 1 października 2018 r. znowelizowano przepis art.22 ust.9 ustawy o rehabilitacji poprzez uzupełnienie jego dotychczasowej treści: „Przy obliczaniu kwoty obniżenia bierze się pod uwagę wyłącznie zatrudnienie i wynagrodzenia pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę za miesiąc, do którego zaliczono przychody, o których mowa w ust.8” o dwa dodatkowe zdania: „Przy obliczaniu kwoty obniżenia bierze się pod uwagę wyłącznie zatrudnienie i wynagrodzenia pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę za miesiąc, do którego zaliczono przychody, o których mowa w ust.8. Przy obliczaniu stanu zatrudnienia i wskaźnika, o których mowa w ust.1, bierze się pod uwagę zatrudnienie pracowników za miesiąc poprzedzający miesiąc wystawienia faktury dokumentującej dany zakup. Do ustalania stanów zatrudnienia pracowników i wskaźników,

o których mowa w ust.1 i 5-7, stosuje się wyłączenia ze stanów zatrudnienia określone w art.21 ust.5.”

W wyniku tej nowelizacji kwestia stosowania wyłączeń pracowników ze stanów zatrudnienia w zakresie dotyczącym art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji została normatywnie jednoznacznie rozstrzygnięta.

W uzasadnieniu do projektu ustawy wprowadzającej ww. zmianę wskazano, że „zmiana do art.22 ust.9 ustawy o rehabilitacji ma charakter porządkujący. Pracodawcy często zgłaszali wątpliwości dotyczące obliczania stanów zatrudnienia dla celów ulg we wpłatach na PFRON, a w szczególności co do stosowania wyłączeń z tych stanów przewidzianych w art.21 ust.5 ustawy o rehabilitacji. Wyłączenia te jednolicie stosowane są przez tych pracodawców w innych przypadkach przewidzianych w ustawie o rehabilitacji (m.in. dla celów dofinansowania do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych, statusu zakładu pracy chronionej czy obliczania wpłat na PFRON). W odniesieniu do ulg kwestia ta nie była unormowana na poziomie ustawowym. (...) Zmiana polegająca na uzupełnieniu art.22 ust.9 zdania trzeciego jest korzystna dla pracodawców. Usuwa ich wątpliwości i nie wymaga analizowania aktów wykonawczych, orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego i sądów administracyjnych w analogicznych zakresach. Jednocześnie pracodawcy nie będą musieli uwzględniać w stanach zatrudnienia osób pełnosprawnych nieświadczących pracy (np. w związku z odbywaniem służby wojskowej czy przebywaniem na urloпах związanych z rodzicielstwem czy na świadczeniu rehabilitacyjnym). Natomiast w zdaniu drugim w art.22 ust.9 ustawy o rehabilitacji wskazano okres, na który należy ustalać stany zatrudnienia dla potrzeb wykazania struktury wymaganej od sprzedającego zgodnie z art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji. Jest nim dzień wystawienia faktury. Przyjęcie tego szczególnego rozwiązania było celowe z uwagi na konieczność zapewnienia pewności prawnej sprzedających co do ich obowiązku określonego w art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji.”

Z treści uzasadnienia nowelizacji jasno wynika, że sam ustawodawca zauważył brak regulacji ustawowej zezwalającej - w stanie prawnym mającym zastosowanie w niniejszej sprawie - na stosowanie wyłączeń, o których mowa w art.21 ust.5 ustawy o rehabilitacji przy obliczaniu kwoty obniżenia wpłat na PFRON. Dodatkowo wskazano, że przyjęte rozwiązanie będzie stosowane dopiero w przyszłości, po wejściu w życie nowelizacji. Z tego też względu Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu swojego wyroku z dnia 12

września 2018 r. stwierdził, że nowelizacja ta – wbrew deklaracji z jej uzasadnienia – nie ma jedynie charakteru porządkującego.

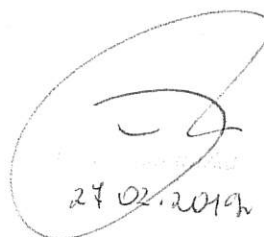
Konkludując: w stanie prawnym obowiązującym do dnia 30 września 2018 r. wobec braku ustawowej regulacji – wyłączenia ze stanów zatrudnienia określone w art.21 ust.5 ustawy o rehabilitacji nie znajdują zastosowania do wyliczania stanów zatrudniania i wskaźników, o których mowa w art.22 ust.1 tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko I ...
z siedzibą w ... / wyrażone w piśmie z dnia 21 listopada 2016 r. w sprawie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie stosowania przepisów art.22 ustawy o rehabilitacji, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2016 r., tj. po nowelizacji ww. ustawy ustawą zmieniającą – jest prawidłowe.

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

27.02.2019

